

Διαπολιτισμικός Διάλογος

Wendy Leeds-Hurwitz

Διευθύντρια, Κέντρο Διαπολιτισμικού Διαλόγου (Center for Intercultural Dialogue)

Τι είναι;

Ο διαπολιτισμικός διάλογος προκύπτει όταν μέλη διαφορετικών πολιτιστικών ομάδων, που έχουν αντιφατικές απόψεις και υποθέσεις, συζητούν μεταξύ τους αναγνωρίζοντας αυτές τις διαφορές. Επιθυμώντας να παρουσιάσουν τις δικές τους απόψεις και να εισακουστούν, κάθε συμμετέχων συμφωνεί να ακούσει τις απόψεις των άλλων σε αντάλλαγμα. Ο διαπολιτισμικός διάλογος δημιουργείται από κοινού, προϋποθέτοντας τη συνεργασία των συμμετεχόντων για τη συνεργασία σε διαφορετικούς τρόπους αλληλεπίδρασης. Παρόλο που ο κοινός ορισμός του διαλόγου δεν απαιτεί τη συμφωνία ως αποτέλεσμα, οι συμμετέχοντες συχνά εκφράζουν την ελπίδα ότι μπορεί να επιτευχθεί συμφωνία, έστω σε κάποια σημεία. Τουλάχιστον, η κατανόηση χρησιμεύει ως λογική αρχή και είναι προτιμότερη από τη σύγκρουση. Ο διάλογος μεταξύ εκείνων που κατέχουν τις πιο αποκλίνουσες απόψεις είναι πιο δύσκολος, αλλά και πιο κρίσιμος.

Ποιος χρησιμοποιεί το μοντέλο;

Ο διαπολιτισμικός διάλογος προωθείται συχνότερα από διπλωμάτες που περιγράφουν έναν ιδανικό κόσμο, παρά ως δήλωση της τρέχουσας πραγματικότητας. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών, ο όρος χρησιμοποιείται όλο και περισσότερο ως συντομογραφία της συνεργασίας μεταξύ εθνών ή / και μεταξύ πολιτιστικών ομάδων εντός των εθνικών συνόρων, ιδίως εντός της Ευρώπης από την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τυπικά, όλοι όσοι ζητούν διαπολιτισμικό διάλογο υποθέτουν ότι θα προωθήσει την ανεκτικότητα, το ανοικτό πνεύμα, τον αμοιβαίο σεβασμό, επιλύοντας έτσι τις διαομαδικές συγκρούσεις και αυξάνοντας την ειρήνη και την αρμονία.

Τι δουλειά παραμένει να γίνει;

Παρά τη Σημασία ή τη σημαντικότητά του για τους διπλωμάτες και τους επαγγελματίες, ο διαπολιτισμικός διάλογος σπάνια υπήρξε ο τεχνικός όρος επιλογής για τους ακαδημαϊκούς, πόσο μάλλον ο κύριος σκοπός της έρευνας τους, αν και πολλές έρευνες σε σχετικά θέματα έχουν χρησιμοποιήσει παρόμοιο λεξιλόγιο. Εκτός από τη σύνθεση αυτών των ερευνητικών αποτελεσμάτων, απαιτούνται μελέτες για να επιβεβαιωθεί ότι ο διαπολιτισμικός διάλογος μπορεί πράγματι να επιφέρει τα θετικά αποτελέσματα με τα οποία έχει πιστωθεί. Σίγουρα, γνωρίζοντας ποια στοιχεία είναι σημαντικά και πώς αυτά μπορούν να διδαχθούν και να εμπεδωθούν, θα ήταν χρήσιμο. Οι σπουδές της επικοινωνίας, θα πρέπει λογικά να διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στην απάντηση αυτών των ερωτημάτων, διότι είναι μέσω της επικοινωνίας που οι ομιλητές συμμετέχουν στο διάλογο.

Βιβλιογραφία

- Council of Europe. (2008). [White paper on intercultural dialogue: "Living together as equals in dignity."](#)
- Ganesh, S., & Holmes, P. (2011). Positioning intercultural dialogue: Theories, pragmatics, and an agenda. *Journal of International and Intercultural Communication*, 4(2), 81-86.
- Näss, H.E. (2010). [The ambiguities of intercultural dialogue: Critical perspectives on the European Union's new agenda for culture.](#) *Journal of Intercultural Communication*, 23.

Μετάφραση: Μαργαρίτα Κεφαλάκη